

ประกาศกรมการขนส่งทางอากาศ
เรื่อง ข้อกำหนดว่าด้วยความสมควรเดินอากาศ

ตามที่กฎกระทรวงฉบับที่ ๓๔ ข้อ ๕ กำหนดให้อากาศยานที่จดทะเบียนไทย จะได้รับใบสำคัญสมควรเดินอากาศก็ต่อเมื่อ พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบอากาศยานและเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า มีความสมควรเดินอากาศตามข้อกำหนดว่าด้วยความสมควรเดินอากาศที่กรมการขนส่งทางอากาศ (กรมการบินพาณิชย์) กำหนด กรมการขนส่งทางอากาศจึงออกข้อกำหนดว่าด้วยความสมควรเดินอากาศ เรื่องประเภทของอากาศยาน มาตรฐานของอากาศยานและการออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศไว้ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ ๑

นิยาม

(Definition)

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“อากาศยาน” อากาศยานหมายความรวมถึง เครื่องบิน เฮลิคอปเตอร์ และบอลลูนปล่อยที่ใช้คนควบคุม (Manned Free Balloon)

“การบินทำร่วงหล่นทางดิ่ง (whip stall)” หมายถึงการบินทำร่วงหล่น (stall) ในลักษณะที่เครื่องบินกำลังไต่ขึ้นทางแนวดิ่ง (zoom) หยุดเฉย (pause) แฉลบกลับหลัง (spin backward) และดิ่งหัวลง

“การบินทำ lazy eights” หมายถึงการบินที่บังคับให้วิถีบินมีลักษณะเป็นรูปเลขแปดอาร์บิก (8) ตามแนวนอน ประกอบด้วยการเลี้ยว ๑๘๐ องศา ๒ ครั้งในทิศทางตรงกันข้าม และไต่ขึ้นและต่ำลงสลับกันด้วยกระสวนบินคล้ายคลื่นขณะเลี้ยว ในขณะที่บินในท่าจะไม่มีโอกาสบินตรงและบินระดับเลย หากแต่ต้องม้วนตัว (roll) ในการเอียง (bank) ต่อเนื่องกัน

“การบินทำ chandelle” หมายถึงการบินที่ประกอบด้วยการเลี้ยวไต่ขึ้นอย่างฉับไวอาศัยแรงเหวี่ยงเพื่อให้ได้อัตราไต่อย่างรวดเร็วจนได้ระดับสูง และแล้วเลี้ยวกลับหลัง ๑๘๐ องศาเมื่อความเร็วอากาศของเครื่องบินลดลงถึงอัตราที่กำหนด ลักษณะการบินแบบนี้ใช้ในการทดสอบนักบินในการบังคับเครื่องบินและการประสานการบังคับเครื่องบิน

“การบินทำควงสว่าง (spin)” หมายถึงการบินที่จงใจกระทำ ที่เริ่มเกิดขึ้นหลังจากที่เครื่องบินร่วงหล่น แล้วปีกหัวลงเกือบเป็นแนวดิ่ง ส่วนหางควงอยู่รอบๆ แกนวิถีที่เครื่องต่ำลงมา ปีกด้านใน (ด้านต่ำ) มีมุมปะทะสูงกว่าปีกด้านนอก (ด้านสูง)

ส่วนที่ ๒
ประเภทของอากาศยาน
(Aircraft Categories)

ข้อ ๒ อากาศยานแยกตามวัตถุประสงค์การใช้งานหรือข้อจำกัดในการใช้งานมี ๘ ประเภท (Category) ดังต่อไปนี้

๒.๑ อากาศยานประเภททั่วไป (Normal Category Aircraft) ซึ่งแยกตามคุณลักษณะเฉพาะ (characteristic) ของการขับเคลื่อน (propulsion), การบิน (flight), หรือการบินลง (landing) ที่เหมือนกันมี ๓ ชนิด (Class) ดังต่อไปนี้

๒.๑.๑ เครื่องบินประเภททั่วไป (Normal Category Airplane) ได้แก่ เครื่องบินที่มีที่นั่งไม่เกิน ๙ ที่ โดยไม่รวมที่นั่งนักบิน มีมวลสูงสุดขณะบินขึ้นไม่เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม และมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ปฏิบัติการบินในลักษณะปกติซึ่งหมายความถึงการบินดังต่อไปนี้

- ก. การบังคับใดๆ ที่เป็นการบินแบบปกติ
- ข. การบินร่วงหล่น (stall) ยกเว้นการบินร่วงหล่นทางโค้ง (whip stall) และ
- ค. การบินทำ lazy eights การบินทำ chandelle การบินเลี้ยวปีกลึก (steep turn) ซึ่งการบินในท่าเหล่านี้เป็นผลให้เกิดมุมเอียงปีก (angle of bank) ได้ไม่เกินกว่า ๖๐ องศา

๒.๑.๒ เฮลิคอปเตอร์ประเภททั่วไป (Normal Category Helicopter) ได้แก่ เฮลิคอปเตอร์ที่มีที่นั่งผู้โดยสารไม่เกิน ๙ ที่ และมีมวลสูงสุดขณะบินขึ้นไม่เกิน ๓,๑๕๒ กิโลกรัม

๒.๑.๓ บัลลูนปล่อยที่ใช้คนควบคุม (Manned Free Balloon)

๒.๒ อากาศยานประเภทกึ่งผาดแผลง (Utility Category Aircraft) ซึ่งแยกตามคุณลักษณะเฉพาะ (characteristic) ของการขับเคลื่อน (propulsion), การบิน (flight), หรือการบินลง (landing) ที่เหมือนกันได้ ๑ ชนิด ดังต่อไปนี้

๒.๒.๑ เครื่องบินประเภทกึ่งผาดแผลง (Utility Category Airplane) ได้แก่ เครื่องบินที่มีที่นั่งไม่เกิน ๙ ที่ โดยไม่รวมที่นั่งนักบิน มีมวลสูงสุดขณะบินขึ้นไม่เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม และมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ปฏิบัติการบินในลักษณะปกติตามข้อ ๒.๑.๑ และการบินกึ่งผาดแผลง (limited acrobatic operation) ซึ่งหมายความถึงการบินดังต่อไปนี้

ก. การบินท่าควงสว่าง (Spin) และ

ข. การบินท่า Lazy eights การบินท่า chandelle การบิน
 เลี้ยวปีกลึก (steep turn) ซึ่งการบินในท่าเหล่านี้เป็นผลให้เกิดมุมเอียงปีก (angle of bank) ได้เกินกว่า
 ๖๐ องศาแต่ไม่เกิน ๙๐ องศา

๒.๓ อากาศยานประเภทผาดแผลง (Acrobatic Category Aircraft) ซึ่ง
 แยกตามคุณลักษณะเฉพาะ (characteristic) ของการขับเคลื่อน (propulsion), การบิน (flight), หรือการบิน
 ลง (landing) ที่เหมือนกันได้ ๑ ชนิด ดังต่อไปนี้

**๒.๓.๑ เครื่องบินประเภทผาดแผลง (Acrobatic Category
 Airplane)** ได้แก่ เครื่องบินที่มีที่นั่งไม่เกิน ๙ ที่ โดยไม่รวมที่นั่งนักบิน มีมวลสูงสุดขณะบินขึ้นไม่เกิน
 ๕,๗๐๐ กิโลกรัม และมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ปฏิบัติการบินที่ไม่จำกัดลักษณะ (without restrictions)
 นอกเหนือจากการปฏิบัติการบินในลักษณะที่จำเป็นซึ่งเป็นผลจากการบินทดลอง

๒.๔ อากาศยานประเภทคอมมิวนิตอรี (Commuter Category Aircraft)
 ซึ่งแยกตามคุณลักษณะเฉพาะ (characteristic) ของการขับเคลื่อน (propulsion), การบิน (flight), หรือการ
 บินลง (landing) ที่เหมือนกันได้ ๑ ชนิด ดังต่อไปนี้

**๒.๔.๑ เครื่องบินประเภทคอมมิวนิตอรี (Commuter Category
 Airplane)** ได้แก่ เครื่องบินที่ขับเคลื่อนด้วยใบพัด มีเครื่องยนต์มากกว่าหนึ่งเครื่องยนต์ มีที่นั่งได้ไม่เกิน
 ๑๙ ที่ โดยไม่รวมที่นั่งนักบิน มีมวลสูงสุดขณะบินขึ้นไม่เกิน ๘,๖๑๘ กิโลกรัม และมีวัตถุประสงค์เพื่อ
 ใช้ปฏิบัติการบินแบบปกติ การบินร่วงหล่น (stall) ยกเว้นการบินร่วงหล่นทางคิง (whip stall) และการ
 บินเลี้ยวปีกลึก (steep turn) ซึ่งการบินในท่าเหล่านี้เป็นผลให้เกิดมุมเอียงปีก (angle of bank) ได้ไม่เกิน
 กว่า ๖๐ องศา

๒.๕ อากาศยานประเภทขนส่ง (Transport Category Aircraft) ซึ่งแยก
 ตามคุณลักษณะเฉพาะ (characteristic) ของการขับเคลื่อน (propulsion), การบิน (flight), หรือการบินลง
 (landing) ที่เหมือนกันได้ ๒ ชนิด ดังต่อไปนี้

๒.๕.๑ เครื่องบินประเภทขนส่ง (Transport Category Airplane)
 ได้แก่ เครื่องบินที่มีเครื่องยนต์มากกว่าหนึ่งเครื่องยนต์ มีมวลสูงสุดขณะบินขึ้นเกินกว่า ๕,๗๐๐
 กิโลกรัม และมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้สำหรับขนส่งของหรือคนโดยสารเพื่อำเน็จทางการค้า

**๒.๕.๒ เฮลิคอปเตอร์ประเภทขนส่ง (Transport Category
 Helicopter)** ได้แก่ เฮลิคอปเตอร์ที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

ก. เฮลิคอปเตอร์ที่มีที่นั่งผู้โดยสารตั้งแต่ ๑๐ ที่ขึ้นไป มี
 มวลสูงสุดขณะบินขึ้นมากกว่า ๙,๑๒๐ กิโลกรัม และจะต้องได้รับการรับรองแบบตามข้อกำหนด
 ความสมควรเดินอากาศที่มีผลใช้บังคับกับเฮลิคอปเตอร์ขนส่งประเภท A (Transport Category A
 Helicopter)

ข. เฮลิคอปเตอร์ที่มีที่นั่งผู้โดยสารน้อยกว่า ๑๐ ที่ มีมวลสูงสุดขณะบินขึ้นมากกว่า ๘,๑๒๐ กิโลกรัม ที่ได้รับการรับรองแบบตามข้อกำหนดความสมควรเดินอากาศที่มีผลใช้บังคับกับเฮลิคอปเตอร์ขนส่งประเภท B (Transport Category B Helicopter)

ค. เฮลิคอปเตอร์ที่มีที่นั่งผู้โดยสารตั้งแต่ ๑๐ ที่ขึ้นไป มีมวลสูงสุดขณะบินไม่เกิน ๘,๑๒๐ กิโลกรัม ที่ได้รับการรับรองแบบตามข้อกำหนดความสมควรเดินอากาศที่มีผลใช้บังคับกับเฮลิคอปเตอร์ขนส่งประเภท B (Transport Category B Helicopter)

๒.๖ อากาศยานประเภทจำกัดภารกิจ (Restricted Category Aircraft)

ได้แก่ อากาศยานที่ใช้สำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะและที่เป็นไปตามข้อกำหนดความสมควรเดินอากาศที่มีผลใช้บังคับกับอากาศยานประเภทเดียวกันกับที่กำหนดใน ข้อ ๒.๑ ถึง ข้อ ๒.๕ ประเภทใดประเภทหนึ่ง ยกเว้นข้อกำหนดความสมควรเดินอากาศที่มีผลใช้บังคับกับอากาศยานประเภทนั้นเพียงบางส่วนที่ไม่เหมาะสมสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ (special purpose) ของอากาศยานนั้น

วัตถุประสงค์เฉพาะของอากาศยานประเภทจำกัดภารกิจหมายความรวมถึง การปฏิบัติการบินเพื่อ

๒.๖.๑ การเกษตร (Agricultural) ได้แก่ การฉีดยา การโปรย การหว่าน การควบคุมสัตว์เลื้อยและสัตว์ที่บุกรุกเพื่อการปศุสัตว์

๒.๖.๒ การอนุรักษ์ป่าและสัตว์ป่า (Forest and wildlife conservation)

๒.๖.๓ การสำรวจพื้นที่ (Aerial surveying) ได้แก่ การถ่ายภาพทางอากาศ การทำแผนที่ทางอากาศและการสำรวจแหล่งน้ำมันและแร่ธาตุ

๒.๖.๔ การลาดตระเวน (Patrolling) ได้แก่ การตรวจตราหอล่าเถียง สายส่งและลำคลอง

๒.๖.๕ การควบคุมสภาพอากาศ (Weather control) ได้แก่ การหว่านสารในเมฆ

๒.๖.๖ การโฆษณา (aerial advertising) ได้แก่ การวาดเขียนในท้องฟ้า (skywriting) การลากป้าย (banner towing) การทำสัญญาณบนอากาศ (airborne signs) และการประชาสัมพันธ์ (public address system)

๒.๖.๗ ภารกิจอื่นตามที่กรมการขนส่งทางอากาศกำหนด

๒.๗ อากาศยานประเภททดลอง (Experimental Category Aircraft)

ได้แก่ อากาศยานที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานความสมควรเดินอากาศของอากาศยานหรือไม่มีใบสำคัญต้นแบบ หรือมีลักษณะไม่เป็นไปตามใบสำคัญต้นแบบ และเป็นอากาศยานที่ใช้ปฏิบัติการบินเพื่อวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

๒.๗.๑ วิจัยและพัฒนา (Research and development) ซึ่งได้แก่การทดสอบอากาศยานที่ได้รับการออกแบบตามแนวความคิดที่แตกต่างไปจากปัจจุบัน การทดสอบอุปกรณ์แบบใหม่ของอากาศยาน การทดสอบเทคนิคการปฏิบัติการบินแบบใหม่ หรือการทดสอบการใช้ประโยชน์แบบใหม่ของอากาศยาน

๒.๗.๒ แสดงให้เห็นการปฏิบัติตามข้อบังคับ (Showing compliance with regulations) ซึ่งได้แก่ การบินทดลองหรือการปฏิบัติอื่นกับอากาศยานเพื่อแสดงให้เห็นว่า เป็นไปตามมาตรฐานความสมควรเดินอากาศของอากาศยาน ซึ่งรวมถึงการบินทดลองเพื่อออกใบสำคัญต้นแบบหรือใบสำคัญต้นแบบเพิ่มเติม การบินทดลองเพื่อการรับรองการดัดแปลงในสาระสำคัญหรือการบินทดลองเพื่อแสดงการปฏิบัติตามข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการทำงานและความเชื่อมั่นของอากาศยาน

๒.๗.๓ ฝึกอบรมผู้ประจำหน้าที่ทางการบิน

๒.๗.๔ แสดงนิทรรศการ (Exhibition) ซึ่งได้แก่ การบินเพื่อแสดงขีดความสามารถของอากาศยานในงานแสดงทางด้านการบิน การถ่ายทำภาพยนตร์ การออกอากาศทางโทรทัศน์ หรือในกิจกรรมอื่นที่คล้ายกันนี้ รวมถึงการบินเพื่อรักษาความชำนาญในการแสดงและการบินไปยังและกลับจากสถานที่แสดง และสถานที่จัดกิจกรรมดังกล่าว

๒.๗.๕ แข่งขันการบิน (Air racing)

๒.๗.๖ สำรวจตลาด (Market surveys)

๒.๗.๗ ปฏิบัติการบินอากาศยานแบบสมัครเล่น (Operating amateur-built)

๒.๗.๘ ปฏิบัติการบินอากาศยานเบาเพื่อการกีฬา (Operating light-sport aircraft)

๒.๗.๙ การกิจอื่นตามที่กรมการขนส่งทางอากาศกำหนด

๒.๘ อากาศยานประเภทปฏิบัติการบินในกรณีพิเศษ (Special Flight Permit) ได้แก่ อากาศยานดังต่อไปนี้

๒.๘.๑ อากาศยานที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานความสมควรเดินอากาศของอากาศยานแต่สามารถใช้ปฏิบัติการบินได้อย่างปลอดภัย และมีวัตถุประสงค์เพื่อ

ก. ปฏิบัติการบินไปยังสถานที่ที่จะทำการบำรุงรักษาหรือสถานที่เก็บรักษาอากาศยาน

ข. ปฏิบัติการบินเพื่อการส่งมอบหรือส่งออก

ค. ปฏิบัติการบินทดลองในกรณีอากาศยานใหม่ (production flight testing new product aircraft)

ง. ปฏิบัติการบินเพื่อหลบหนีภัยธรรมชาติหรือภัยสงครามไปยังที่ปลอดภัยเพื่อป้องกันความเสียหายกับอากาศยาน

๒.๘.๒ อากาศยานที่เป็นไปตามมาตรฐานความสมควรเดินอากาศของอากาศยาน และมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ปฏิบัติการบินไปยังสนามบินที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการลงจอดหรือเชื้อเพลิงที่เหมาะสมซึ่งตั้งอยู่ในตำบลที่เกินกว่าพิสัยการบินตามปกติ โดยอากาศยานมีน้ำหนักวิ่งขึ้นมากกว่าน้ำหนักวิ่งขึ้นสูงสุดที่กำหนดในใบรับรองแบบอากาศยาน

ส่วนที่ ๓

มาตรฐานความสมควรเดินอากาศ (Airworthiness Standards)

ข้อ ๓ มาตรฐานความสมควรเดินอากาศของเครื่องบินประเภททั่วไป (Normal Category Airplane) เครื่องบินประเภทกึ่งพาหนะ (Utility Category Airplane) เครื่องบินประเภทพาหนะ (Acrobatic Category Aircraft) และเครื่องบินประเภทคอมมิวนิตี (Commuter Category Airplane) ให้เป็นไปตาม Code of Federal Regulations Title 14, Chapter 1, Part 23 – Airworthiness Standards: Normal, Utility, Acrobatic Category Aircraft, and Commuter Category Airplanes ของประเทศสหรัฐอเมริกาหรือมาตรฐานอื่นที่ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานดังกล่าว

ข้อ ๔ มาตรฐานความสมควรเดินอากาศของเครื่องบินประเภทขนส่ง (Transport Category Airplane) ให้เป็นไปตาม Code of Federal Regulations Title 14, Chapter 1, Part 25 – Airworthiness Standards: Transport Category Airplanes ของประเทศสหรัฐอเมริกาหรือมาตรฐานอื่นที่ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานดังกล่าว

ข้อ ๕ มาตรฐานความสมควรเดินอากาศของเฮลิคอปเตอร์ประเภททั่วไป (Normal Category Helicopter) ให้เป็นไปตาม Code of Federal Regulations Title 14, Chapter 1, Part 27 – Airworthiness Standards: Normal Category Rotorcraft ของประเทศสหรัฐอเมริกาหรือมาตรฐานอื่นที่ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานดังกล่าว

ข้อ ๖ มาตรฐานความสมควรเดินอากาศของเฮลิคอปเตอร์ประเภทขนส่ง (Transport Category Helicopter) ให้เป็นไปตาม Code of Federal Regulations Title 14, Chapter 1, Part 29 – Airworthiness Standards: Transport Category Rotorcraft ของประเทศสหรัฐอเมริกาหรือมาตรฐานอื่นที่ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานดังกล่าว

ข้อ ๗ มาตรฐานความสมควรเดินอากาศของบอลลูนปล่อยที่ใช้คนควบคุม (Manned Free Balloon) ให้เป็นไปตาม Code of Federal Regulations Title 14, Chapter 1, Part 31 – Airworthiness Standards: Manned Free Balloons ของประเทศสหรัฐอเมริกาหรือมาตรฐานอื่นที่ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานดังกล่าว

ส่วนที่ ๔

แบบออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศ

(Classification of Certificate of Airworthiness)

ข้อ ๘ ใบสำคัญสมควรเดินอากาศมี ๒ แบบ ดังต่อไปนี้

๘.๑ ใบสำคัญสมควรเดินอากาศแบบมาตรฐาน(Standard Certificate of Airworthiness) ออกให้สำหรับอากาศยานที่ได้มาตรฐานความสมควรเดินอากาศของอากาศยานประเภททั่วไป ประเภทกึ่งผาดแผลง ประเภทผาดแผลง ประเภทคอมมิวเตอร์ หรือประเภทขนส่งประเภทใดประเภทหนึ่ง

๘.๒ ใบสำคัญสมควรเดินอากาศแบบพิเศษ(Special Certificate of Airworthiness) ออกให้สำหรับอากาศยานประเภทจำกัดภารกิจ ประเภททดลอง หรือประเภทปฏิบัติการบินในกรณีพิเศษ

ส่วนที่ ๕

การออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศแบบมาตรฐานสำหรับอากาศยานประเภททั่วไป ประเภทกึ่งผาดแผลง ประเภทผาดแผลง ประเภทคอมมิวเตอร์ ประเภทขนส่ง (Issuance of Standard Certificate of Airworthiness for Normal, Utility, Acrobatic, Commuter and Transport Category Aircraft)

ข้อ ๙ กรมการขนส่งทางอากาศจะออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศแบบมาตรฐานให้กับอากาศยานประเภททั่วไป ประเภทกึ่งผาดแผลง ประเภทผาดแผลง ประเภทคอมมิวเตอร์หรือประเภทขนส่ง ซึ่งเป็นอากาศยานใหม่ เมื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองอากาศยานได้ยื่นคำร้องขอใบสำคัญสมควรเดินอากาศพร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานตามที่ระบุในกฎกระทรวงฉบับที่ ๓๔ และกรมการขนส่งทางอากาศได้ตรวจสอบอากาศยานและเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏว่า

๙.๑ อากาศยานนั้นได้มาตรฐานความสมควรเดินอากาศตามข้อ ๓, ๔, ๕, ๖ หรือ ๗

๙.๒ อากาศยานนั้นเป็นไปตามข้อกำหนดรายละเอียดของใบรับรองแบบ (Type Certificate) ที่ออกโดยรัฐผู้ออกแบบ (State of Design) อากาศยานนั้น และกรมการขนส่งทางอากาศได้ให้การยอมรับ (Type Acceptance) แล้ว

๘.๓ อากาศยานนั้นได้รับการดัดแปลง (หากมี) เป็นไปตาม
 ๘.๓.๑ ใบรับรองแบบเพิ่มเติม (Supplemental Type Certificate) ที่
 ออกโดยรัฐผู้ออกแบบอากาศยานนั้นและกรมการขนส่งทางอากาศได้ให้การยอมรับแล้ว หรือ
 ๘.๓.๒ รายละเอียดที่ผู้ถือใบรับรองแบบอากาศยานนั้นรับรอง
 ๘.๔ อากาศยานนั้นได้รับการปฏิบัติตามคำสั่งความสมควรเดินอากาศที่
 ออกโดยรัฐผู้ออกแบบอากาศยานและคำสั่งความสมควรเดินอากาศที่ออกโดยกรมการขนส่งทาง
 อากาศทั้งหมดที่มีผลบังคับใช้

๘.๕ อากาศยานนั้นมีสภาพทำการบินได้อย่างปลอดภัย

ข้อ ๑๐ กรมการขนส่งทางอากาศจะออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศแบบมาตรฐาน
 ให้กับอากาศยานประเภททั่วไป ประเภทกึ่งผาดแผลง ประเภทผาดแผลง ประเภทคอมมิวเตอร์หรือ
 ประเภทขนส่ง ซึ่งเป็นอากาศยานที่ใช้งานมาแล้ว เมื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองอากาศยานได้ยื่นคำร้อง
 ขอใบสำคัญสมควรเดินอากาศพร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานตามที่ระบุในกฎกระทรวงฉบับที่ ๓๔
 และกรมการขนส่งทางอากาศได้ตรวจสอบอากาศยานและเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏ
 ว่า

๑๐.๑ อากาศยานนั้นได้มาตรฐานความสมควรเดินอากาศตามข้อ ๓, ๔,
 ๕, ๖ หรือ ๗

๑๐.๒ อากาศยานนั้นเป็นไปตามข้อกำหนดรายละเอียดของใบรับรองแบบ
 ที่ออกโดยรัฐผู้ออกแบบอากาศยานนั้นและกรมการขนส่งทางอากาศได้ให้การยอมรับแล้ว

๑๐.๓ อากาศยานนั้นได้รับการดัดแปลง (หากมี) ตาม

๑๐.๓.๑ ใบรับรองแบบเพิ่มเติม (Supplemental Type Certificate) ที่
 ออกโดยรัฐผู้ออกแบบอากาศยานหรือรัฐซึ่งอากาศยานนั้นจดทะเบียนอยู่เดิมและกรมการขนส่งทาง
 อากาศได้ให้การยอมรับแล้ว

๑๐.๓.๒ รายละเอียดที่รับรองโดยผู้ถือใบรับรองแบบอากาศยาน
 นั้น หรือ

๑๐.๓.๓ รายละเอียดที่รับรองโดยรัฐซึ่งอากาศยานนั้นจดทะเบียน
 อยู่เดิมและกรมการขนส่งทางอากาศได้ให้การยอมรับแล้ว

๑๐.๔ อากาศยานนั้นได้รับการปฏิบัติตามคำสั่งความสมควรเดินอากาศที่
 ออกโดยรัฐผู้ออกแบบอากาศยานและคำสั่งความสมควรเดินอากาศที่ออกโดยกรมการขนส่งทาง
 อากาศทั้งหมดที่มีผลบังคับใช้

๑๐.๕ อากาศยานนั้นได้รับการตรวจพินิจตามรายการและระยะเวลา ดังต่อไปนี้

๑๐.๕.๑ การตรวจพินิจตามรายการการตรวจพินิจประจำปีหรือ ๑๐๐ ชั่วโมง ตามรายละเอียดใน ภาคผนวก ก ของประกาศกรมการขนส่งทางอากาศ เรื่อง การบำรุงรักษา การบำรุงรักษาเชิงป้องกัน การบูรณะ และการตัดแปลง ภายในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี หรือ ๑๐๐ ชั่วโมงบินนับจนถึงวันที่ออกไปสำคัญสมควรเดินอากาศ

๑๐.๕.๒ การตรวจพินิจตามรายการและระยะเวลาที่ระบุในแผนการตรวจแบบก้าวหน้า (progressive inspection program) ของผู้ผลิตอากาศยานฉบับปัจจุบัน หรือ

๑๐.๕.๓ การตรวจพินิจตามรายการและระยะเวลาที่ระบุในแผนการบำรุงรักษาอากาศยานที่ได้รับความเห็นชอบ โดยรัฐซึ่งอากาศยานนั้นจดทะเบียนอยู่เดิมหรือที่ได้รับความเห็นชอบ โดยกรมการขนส่งทางอากาศ

๑๐.๖ อากาศยานนั้นมีสภาพทำการบินได้อย่างปลอดภัย

ส่วนที่ ๖

การออกไปสำคัญสมควรเดินอากาศแบบพิเศษสำหรับอากาศยานประเภทจำกัดภารกิจ (Issuance of Special Certificate of Airworthiness for Restricted Category Aircraft)

ข้อ ๑๑ กรมการขนส่งทางอากาศจะออกไปสำคัญสมควรเดินอากาศแบบพิเศษ ให้กับอากาศยานประเภทจำกัดภารกิจ ซึ่งเป็นอากาศยานใหม่ เมื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองอากาศยานได้ยื่นคำร้องขอใบสำคัญสมควรเดินอากาศพร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานตามที่ระบุในกฎกระทรวงฉบับที่ ๓๔ และกรมการขนส่งทางอากาศได้ตรวจสอบอากาศยานและเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏว่า

๑๑.๑ อากาศยานนั้นได้มาตรฐานความสมควรเดินอากาศตามข้อ ๓, ๔, ๕, ๖ หรือ ๗ ยกเว้นมาตรฐานความสมควรเดินอากาศที่มีผลใช้บังคับกับอากาศยานประเภทนั้นเพียงบางส่วนที่ไม่เหมาะสมสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะของอากาศยานนั้น

๑๑.๒ อากาศยานนั้นเป็นไปตามข้อกำหนดรายละเอียดของใบรับรองแบบประเภทจำกัดภารกิจที่ออกโดยรัฐผู้ออกแบบ (State of Design) อากาศยานนั้น และกรมการขนส่งทางอากาศได้ให้การยอมรับ (Type Acceptance) แล้ว

๑๑.๓ อากาศยานนั้นได้รับการตัดแปลง (หากมี) เป็นไปตาม

๕.๓.๑ ใบรับรองแบบเพิ่มเติม (Supplemental Type Certificate) ที่ออกโดยรัฐผู้ออกแบบอากาศยานนั้นและกรมการขนส่งทางอากาศได้ให้การยอมรับแล้ว หรือ

๕.๓.๒ รายละเอียดที่ผู้ถือใบรับรองแบบอากาศยานนั้นรับรอง

๑๑.๔ อากาศยานนั้นได้รับการปฏิบัติตามคำสั่งความสมควรเดินอากาศที่ออกโดยรัฐผู้ออกแบบอากาศยานและคำสั่งความสมควรเดินอากาศที่ออกโดยกรมการขนส่งทางอากาศทั้งหมดที่มีผลบังคับใช้

๑๑.๕ อากาศยานนั้นได้รับการติดข้อความคำว่า “จำกัดภารกิจ” หรือ “RESTRICTED” ไว้บริเวณใกล้ประตูทางเข้าด้านนอกลำตัวอากาศยาน ส่วนสูงของตัวอักษรจะต้องมีขนาดอย่างน้อย ๑๕ เซ็นติเมตร

๑๑.๖ อากาศยานนั้นมีสภาพทำการบินได้อย่างปลอดภัย

ข้อ ๑๒ กรมการขนส่งทางอากาศจะออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศแบบพิเศษให้กับอากาศยานประเภทจำกัดภารกิจ ซึ่งเป็นอากาศยานที่ใช้งานมาแล้ว เมื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองอากาศยานได้ยื่นคำร้องขอใบสำคัญสมควรเดินอากาศพร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานตามที่ระบุในกฎกระทรวงฉบับที่ ๓๔ และกรมการขนส่งทางอากาศได้ตรวจสอบอากาศยานและเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏว่า

๑๒.๑ อากาศยานนั้นได้มาตรฐานความสมควรเดินอากาศตามข้อ ๓, ๔, ๕, ๖ หรือ ๗ ยกเว้นมาตรฐานความสมควรเดินอากาศที่มีผลใช้บังคับกับอากาศยานประเภทนั้นเพียงบางส่วนที่ไม่เหมาะสมสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะของอากาศยานนั้น

๑๒.๒ อากาศยานนั้นเป็นไปตามข้อกำหนดรายละเอียดของใบรับรองแบบประเภทจำกัดภารกิจ ที่ออกโดยรัฐผู้ออกแบบอากาศยานนั้นและกรมการขนส่งทางอากาศได้ให้การยอมรับแล้ว

๑๒.๓ อากาศยานนั้นได้รับการดัดแปลง (หากมี) ตาม

๑๒.๓.๑ ใบรับรองแบบเพิ่มเติม (Supplemental Type Certificate) ที่ออกโดยรัฐผู้ออกแบบอากาศยานหรือรัฐซึ่งอากาศยานนั้นจดทะเบียนอยู่เดิมและกรมการขนส่งทางอากาศได้ให้การยอมรับแล้ว

๑๒.๓.๒ รายละเอียดที่รับรองโดยผู้ถือใบรับรองแบบอากาศยานนั้น หรือ

๑๒.๓.๓ รายละเอียดที่รับรองโดยรัฐซึ่งอากาศยานนั้นจดทะเบียนอยู่เดิมและกรมการขนส่งทางอากาศได้ให้การยอมรับแล้ว

๑๒.๔ อากาศยานนั้นได้รับการปฏิบัติตามคำสั่งความสมควรเดินอากาศที่ออกโดยรัฐผู้ออกแบบอากาศยานและคำสั่งความสมควรเดินอากาศที่ออกโดยกรมการขนส่งทางอากาศทั้งหมดที่มีผลบังคับใช้

๑๒.๕ อากาศยานนั้นได้รับการตรวจพินิจตามรายการและระยะเวลา ดังต่อไปนี้

๑๒.๕.๑ การตรวจพินิจตามรายการการตรวจพินิจประจำปีหรือ ๑๐๐ ชั่วโมง ตามรายละเอียดใน ภาคผนวก ค ของประกาศกรมการขนส่งทางอากาศ เรื่อง การบำรุงรักษา การบำรุงรักษาเชิงป้องกัน การบูรณะ และการตัดแปลง ภายในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี หรือ ๑๐๐ ชั่วโมงบินนับจนถึงวันที่ออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศ

๑๒.๕.๒ การตรวจพินิจตามรายการและระยะเวลาที่ระบุใน แผนการตรวจแบบก้าวหน้า (Progressive inspection program) ของผู้ผลิตอากาศยานฉบับปัจจุบัน หรือ

๑๒.๕.๓ การตรวจพินิจตามรายการและระยะเวลาที่ระบุใน แผนการบำรุงรักษาอากาศยานที่ได้รับความเห็นชอบโดยรัฐซึ่งอากาศยานนั้นจดทะเบียนอยู่เดิมหรือที่ ได้รับความเห็นชอบโดยกรมการขนส่งทางอากาศ

๑๒.๖ อากาศยานนั้นได้รับการติดข้อความคำว่า “จำกัดภารกิจ” หรือ “RESTRICTED” ไว้บริเวณใกล้ประตูทางเข้าด้านนอกลำตัวอากาศยาน ส่วนสูงของตัวอักษรจะต้องมี ขนาดอย่างน้อย ๑๕ เซนติเมตร

๑๒.๗ อากาศยานนั้นมีสภาพทำการบินได้อย่างปลอดภัย

ข้อ ๑๓ กรมการขนส่งทางอากาศจะกำหนดเงื่อนไขแบบท้ายใบสำคัญสมควรเดินอากาศแบบพิเศษที่ออกให้กับอากาศยานประเภทจำกัดภารกิจโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามทำการบินนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ที่ได้อนุญาตไว้

(๒) ห้ามทำการบินรับผู้โดยสารหรือพัสดุภัณฑ์ในเชิงการค้าเว้นแต่เป็น เจ้าหน้าที่หรือพัสดุภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการเฉพาะกิจนั้น

(๓) ห้ามทำการบินเหนือชุมชนหนาแน่น

(๔) ห้ามทำการบินในเขตที่มีการจราจรทางอากาศหนาแน่น

(๕) ห้ามทำการบินใกล้สนามบินอนุญาตที่มีการจราจรหนาแน่น

(๖) ห้ามรับขนพัสดุภัณฑ์ในเชิงการค้า เว้นแต่เป็นพัสดุภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจของเจ้าของหรือผู้ครอบครองอากาศยานซึ่งไม่ใช่เป็นการขนส่งทางอากาศ

(๗) ห้ามทำการบินเหนือน่านฟ้าต่างประเทศ เว้นแต่ได้แจ้งให้ทราบถึงคุณลักษณะพิเศษของอากาศยานและได้รับอนุญาตจากประเทศนั้น และจะต้องเก็บหลักฐานการได้รับอนุญาตนั้นไว้บนอากาศยานควบคู่กับใบสำคัญสมควรเดินอากาศแบบพิเศษเพื่อให้เจ้าหน้าที่กรมการขนส่งทางอากาศ หรือเจ้าหน้าที่ของประเทศที่ให้อนุญาตตรวจสอบเมื่อมีการร้องขอ

(๘) เงื่อนไขอื่นตามที่กรมการขนส่งทางอากาศเห็นสมควร

ส่วนที่ ๗

การออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศแบบพิเศษสำหรับอากาศยานประเภททดลอง
(Issuance of Special Certificate of Airworthiness for Experimental Category Aircraft)

ข้อ ๑๓ กรมการขนส่งทางอากาศจะออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศแบบพิเศษให้กับอากาศยานประเภททดลองที่ใช้ปฏิบัติการบินเพื่อวัตถุประสงค์ตามข้อ ๒.๗ เมื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองอากาศยานได้ยื่นคำร้องขอใบสำคัญสมควรเดินอากาศพร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานตามที่ระบุในกฎกระทรวงฉบับที่ ๓๔ และข้อ ๑๔ และกรมการขนส่งทางอากาศได้ตรวจสอบอากาศยานและเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏว่า

๑๓.๑ อากาศยานนั้นได้รับการปฏิบัติตามคำสั่งความสมควรเดินอากาศที่ออกโดยรัฐผู้ออกแบบอากาศยานและคำสั่งความสมควรเดินอากาศที่ออกโดยกรมการขนส่งทางอากาศทั้งหมดที่มีผลบังคับใช้

๑๓.๒ อากาศยานนั้นได้รับการตรวจพินิจตามรายการและระยะเวลาดังต่อไปนี้

๑๓.๒.๑ การตรวจพินิจตามรายการการตรวจพินิจประจำปีหรือ ๑๐๐ ชั่วโมง ตามรายละเอียดใน ภาคผนวก ค ของประกาศกรมการขนส่งทางอากาศ เรื่อง การบำรุงรักษา การบำรุงรักษาเชิงป้องกัน การบูรณะ และการตัดแปลง ภายในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี หรือ ๑๐๐ ชั่วโมงบินนับจนถึงวันที่ออกใบสำคัญสมควรเดินอากาศ

๑๓.๒.๒ การตรวจพินิจตามรายการและระยะเวลาที่ระบุในแผนการตรวจแบบก้าวหน้า (Progressive inspection program) ของผู้ผลิตอากาศยานฉบับปัจจุบัน หรือ

๑๓.๒.๓ การตรวจพินิจตามรายการและระยะเวลาที่ระบุในแผนการบำรุงรักษาอากาศยานที่ได้รับความเห็นชอบโดยกรมการขนส่งทางอากาศ

๑๓.๓ อากาศยานนั้นได้รับการติดข้อความคำว่า “เพื่อการทดลอง” หรือ “EXPERIMENTAL” ไว้บริเวณใกล้ประตูทางเข้าด้านนอกลำตัวอากาศยาน ส่วนสูงของตัวอักษรจะต้องมีขนาดอย่างน้อย ๑๕ เซนติเมตร

๑๓.๔ อากาศยานนั้นมีสภาพทำการบินได้อย่างปลอดภัย

ข้อ ๑๔ ในการยื่นคำร้องขอใบสำคัญสมควรถืออากาศยานประเภททดลองที่ใช้ปฏิบัติการบินเพื่อวัตถุประสงค์การวิจัยและพัฒนา (Research and development) หรือเพื่อการแสดงให้เห็นการปฏิบัติตามข้อบังคับ (showing compliance with regulations) ผู้ยื่นคำขอจะต้องยื่นเอกสาร โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ด้วย

- (๑) รายละเอียดของวัตถุประสงค์
- (๒) ประมาณการระยะเวลาและจำนวนเที่ยวบินในการปฏิบัติการบิน
- (๓) บริเวณพื้นที่ในการปฏิบัติการบิน

ข้อ ๑๕ กรมการขนส่งทางอากาศจะกำหนดเงื่อนไขแนบท้ายใบสำคัญสมควรถืออากาศยานประเภทจำกัดภารกิจ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) ให้ทำการบินอยู่บริเวณพื้นที่ที่ความรับผิดชอบของหอคอยควบคุมการจราจรทางอากาศที่กำหนด เว้นแต่จะได้รับการอนุญาตจากกรมการขนส่งทางอากาศให้ทำการบินออกนอกพื้นที่ได้

(๒) ห้ามทำการบินเหนือเขตชุมชนหนาแน่น หรือในที่โล่งซึ่งมีคนมาชุมนุมกัน เว้นแต่ขณะทำการบินขึ้น (take off) หรือบินลง (landing)

(๓) ห้ามทำการบินในเขตที่มีการจราจรทางอากาศหนาแน่น

(๔) ห้ามทำการบินใกล้สนามบินอนุญาตที่มีการจราจรหนาแน่น

(๕) ห้ามทำการบินอากาศยาน เว้นแต่อากาศยานจะได้รับการบำรุงรักษาให้เป็นไปตามคำแนะนำของบริษัทผู้ผลิต และ/หรือคำสั่งของกรมการขนส่งทางอากาศ

(๖) ห้ามทำการบินอากาศยาน เว้นแต่ในระยะเวลา ๑๒ เดือนปฏิทินก่อนหน้านี้ อากาศยานได้รับการตรวจพินิจประจำปีหรือ ๑๐๐ ชั่วโมง ตามรายละเอียดในภาคผนวก ค ของประกาศกรมการขนส่งทางอากาศ เรื่อง การบำรุงรักษา การบำรุงรักษาเชิงป้องกัน การบูรณะ และการดัดแปลง และมีการบันทึกการปฏิบัติเป็นไปตามประกาศกรมการขนส่งทางอากาศดังกล่าว

(๗) ก่อนทำการบินทุกครั้งให้ทำการตรวจอากาศยาน และลงนามรับรองความปลอดภัยของอากาศยานไว้ในเอกสารรับรองการบำรุงรักษา (maintenance release) โดยผู้มีใบอนุญาตซึ่งออกให้โดยกรมการขนส่งทางอากาศที่มีศักร์และสิทธิให้กระทำการดังกล่าวได้

(๘) ให้ทำการบินในเวลากลางวัน

(๙) ห้ามทำการบินรับผู้โดยสารหรือพัสดุภัณฑ์ในเชิงการค้า เว้นแต่เป็นเจ้าหน้าที่หรือพัสดุภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

(๑๐) หากมีผู้ร่วมเดินทาง นักบินจะต้องแจ้งให้ผู้ร่วมเดินทางไปด้วยทราบถึงคุณลักษณะของอากาศยานแบบทดลอง

(๑๑) นักบินจะต้องแจ้งหอบควบคุมการจราจรทางอากาศให้ทราบถึงคุณลักษณะของอากาศยานแบบทดลองเมื่อจะบินเข้ามาใน หรือบินออกจาก เขตควบคุมการจราจรทางอากาศ

(๑๒) ห้ามทำการบินเหนือน่านฟ้าต่างประเทศ เว้นแต่ได้แจ้งให้ทราบถึงคุณลักษณะพิเศษของอากาศยานและได้รับอนุญาตจากประเทศนั้น และจะต้องเก็บหลักฐานการได้รับอนุญาตนั้นไว้บนอากาศยานควบคู่กับใบสำคัญสมรรถนะบินอากาศยานแบบพิเศษเพื่อให้เจ้าหน้าที่กรมการขนส่งทางอากาศ หรือเจ้าหน้าที่ของประเทศที่ให้อนุญาตตรวจสอบเมื่อมีการร้องขอ

(๑๓) ห้ามรับขนผู้โดยสารและพัสดุภัณฑ์ในเชิงการค้า

(๑๔) เงื่อนไขอื่นตามที่กรมการขนส่งทางอากาศเห็นสมควร

ส่วนที่ ๘

การออกใบสำคัญสมรรถนะบินอากาศยานแบบพิเศษสำหรับอากาศยานประเภทปฏิบัติการบินในกรณีพิเศษ (Issuance of Special Certificate of Airworthiness for Special Flight Permit Category Aircraft)

ข้อ ๑๖ กรมการขนส่งทางอากาศจะออกใบสำคัญสมรรถนะบินอากาศยานแบบพิเศษให้กับอากาศยานประเภทปฏิบัติการบินในกรณีพิเศษที่ใช้ปฏิบัติการบินเพื่อวัตถุประสงค์ตามข้อ ๒.๘ เมื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองอากาศยานได้ยื่นคำร้องขอใบสำคัญสมรรถนะบินอากาศยานพร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานตามที่ระบุข้อ ๑๗ และกรมการขนส่งทางอากาศได้ตรวจสอบอากาศยานและเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏว่า อากาศยานนั้นมีสภาพทำการบินได้อย่างปลอดภัย

ข้อ ๑๗ ในการยื่นคำร้องขอใบสำคัญสมรรถนะบินอากาศยานแบบพิเศษให้กับอากาศยานประเภทปฏิบัติการบินในกรณีพิเศษ ผู้ยื่นคำขอจะต้องยื่นเอกสาร โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ด้วย

- (๑) รายละเอียดของวัตถุประสงค์
- (๒) กำหนดการเดินทาง
- (๓) รายละเอียดผู้ประจำหน้าที่ปฏิบัติงาน
- (๔) รายละเอียดอากาศยานที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานความสมควรเดินอากาศของอากาศยาน (หากมี)
- (๕) ขั้นตอน/ข้อจำกัดที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติการบินได้อย่างปลอดภัย
- (๖) รายละเอียดอื่นที่พิจารณาแล้วเห็นว่าควรกำหนดในเงื่อนไขแนบท้ายใบสำคัญสมรรถนะบินอากาศยานแบบพิเศษ

ข้อ ๑๘ กรมการขนส่งทางอากาศอาจสั่งการให้ผู้ยื่นคำขอใบสำคัญสมควรถือ
เดินอากาศแบบพิเศษให้กับอากาศยานประเภทปฏิบัติการบินในกรณีพิเศษ ดำเนินการตรวจหรือ
ทดสอบอากาศยานที่จำเป็นต่อความปลอดภัยในการปฏิบัติการบิน

ข้อ ๑๙ กรมการขนส่งทางอากาศจะกำหนดเงื่อนไขแนบท้ายใบสำคัญสมควรถือ
เดินอากาศแบบพิเศษที่ออกให้กับอากาศยานประเภทปฏิบัติการบินในกรณีพิเศษ โดยมีรายละเอียด
ดังต่อไปนี้

- (๑) วัตถุประสงค์
- (๒) สถานที่บินขึ้น (ต้นทาง) และลง (ปลายทาง)
- (๓) ห้ามปฏิบัติการบินเหนือน่านฟ้าต่างประเทศ เว้นแต่ได้รับอนุญาต
จากประเทศนั้น
- (๔) การบินจะต้องปฏิบัติตามข้อจำกัดที่กำหนดไว้ในคู่มือปฏิบัติการ
บินและที่กำหนดเพิ่มเติม
- (๕) ก่อนทำการบิน อากาศยานจะต้องได้รับตรวจและลงนามรับรอง
ความปลอดภัยไว้ในเอกสารรับรองการบำรุงรักษาโดยผู้มีใบอนุญาตซึ่งออกให้โดยกรมการขนส่งทาง
อากาศที่มีศักดิ์และสิทธิให้กระทำการดังกล่าวได้
- (๖) นักบินที่ทำการบินจะต้องมีใบอนุญาตนักบินซึ่งออกให้โดย
กรมการขนส่ง ทางอากาศ และมีขีดความสามารถที่จะบินอากาศยานแบบนี้ได้
- (๗) ห้ามรับขนส่งผู้โดยสารและพัสดุภัณฑ์ในเชิงการค้า เว้นแต่เป็น
เจ้าหน้าที่หรือพัสดุภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง
- (๘) ห้ามทำการบินนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ที่ได้รับอนุญาต

ข้อ ๒๐ ประกาศนี้ให้มีผลใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐

(นายชัยศักดิ์ อังค์สุวรรณ)

อธิบดีกรมการขนส่งทางอากาศ